

חזי, נא לשבץ בעמוד 154 במקום הפתגם

ציון עזרי (ציון האג'י אברהם) מורה, מתורגמן, מנהיג ופעיל ציוני

איספהאן, תרנ"ב (1892) – טהראן, ה' בתשרי תשכ"ו (1.10.1965)

הובא למנוחות בירושלים, ה' בתשרי תשכ"ו (4.10.1965)



ציון עזרי

מראשוני תלמידי כ"ח, שנוסד באיספהאן בשנת 1901. שלט בפרסית, צרפתית, עברית ורוסית. אחיו מאיר, שעסק במסחר ברשת, נרצח ורכושו נשדד. גם ציון הותקף לא אחת ורק בנס ניצלו חייו. ציון נתמנה במשרות בכירות בממשל האיראני ושימש מתורגמן, מורה לצרפתית ואיש מינהל בשירותם של מומחים זרים ודיפלומטים. עשה חיל כסוחר וכתעשיין בענף הטקסטיל. עמד בראש ההסתדרות הציונית והקק"ל באיספהאן וגייס תרומות לבית-חולים 'משגב לדרך' ולפליטי חברון במאורעות תרפ"ט. פעל בהתנדבות ב'מוסד לעליה ב', שעסקה בהצלת יהודי עיראק והעלאתם דרך איראן, לצד פעילותו בארגון יהודי איראן וקהילות סמוכות לקראת העלאתם לארץ. בעקבות הצהרת בלפור (1917) ועד יומו האחרון הקדיש את חייו באומץ לב לפעילות ציונית ולמען יהודי איראן. ניהל מערכת יחסים קרובה עם ראשי היישוב, בעיקר עם דוד בן-גוריון ויצחק בן-צבי. תרם למכון בן-צבי כתבי-יד נדירים וכתובות. ציון עזרי הונצח בבית-ספר הנושא את שמו בירושלים.

בנו, מאיר עזרי, שימש שגריר ישראל באיראן למעלה מ-17 שנים וקיים עם משטר השאה קשרים בתחום המדיני, הדיפלומטי, הכלכלי, הצבאי, המודיעיני, התרבותי, הדתי, המדעי ועוד ואף סייע לאביו בחלק מפעילויותיו.

סיפורם של האב ובנו, ציון ומאיר עזרי הובא בספרים:
מאיר עזרי, ציון עזרי, בעוז ובאהבת ישראל (1965-1982) – תולדות חיים, ירושלים 1997. 330 עמ';
מאיר עזרי, מי כקם מקל עמו (שליחות באיראן), תל-אביב 2001. 382 עמ'.